

Socialpolitik nr 1/2019: Att skapa mening i sitt liv

"Jag ville söka mig till ett sammanhang, det är bokstavligen livsviktigt". Lisa som är volontär i Svenska kyrkan i miljonprogramsområdet Skärholmen har ett helt liv fullt av våld bakom sig. Nu har hon [skapat mening åt sig och sitt barn](#) genom att vara i en miljö där hon både får och ger stöd.

Hon utstrålar en stark tro på sig själv och på framtiden trots allt hon varit med om. Lisa och diakonen Maria Engman Lyrén har funnit varandra. Maria ser hur de människor som kommer till kyrkan får det allt sämre, blivit allt fattigare. Hur orkar hon jobba i motvind? Ja vad är alternativet, säger hon. Människor nekas sjukpenning och försörjningsstöd, de har inte pengar till hyran och hotas av vräkning. Men mötet med en annan människa som visar medkänsla kan få oss att orka vidare även i de värsta stunderna.

Vi vill i det här numret sprida hopp. Lyfta fram goda berättelser och berätta om hur människor kämpar för att skapa en mening i sina liv trots tuffa omständigheter.

Tommy Karman anklagade sig själv när han förlorade sin son i en överdos amfetamin. Men barnbarnen kom i rätt tid, de blev hans livbojar. Och så [skrev han sin och sonens historia](#). Allt får inte vara förgäves. Vi skapar mening i det till synes meningslösa.

Runt om i världen försöker människor skapa mening i sina liv. I Hull i nordöstra England köper bostadslösa gemensamt upp gamla skruttiga hus och renoverar. I Colombia kämpar före detta gerillasoldaten Alexandra med att fylla sin tillvaro med nytt innehåll. I Göteborg gör människor med psykisk ohälsa en musikal för att berätta om sina liv.

För oss redaktörer ger det mening att göra SocialPolitik, att

berätta om det vi tycker får alltför lite utrymme. [Tidningen har funnits i 26 år](#) nu men för några år sedan var vi nära att ge upp, när pengarna inte räckte. Med fler artiklar på webben och färre nummer på papper hittade vi ett sätt att fortsätta.

Men vi behöver dig som läsare. Om du pratar om det du läser här, delar det med andra, får berättelserna en ännu större mening.

Anna Fredriksson & Helena Östlund